

22 lutego. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

1. czytanie (1 P 5, 1-4)

1. czytanie (1 P 5, 1-4)

Najmilsi:

Starszych, którzy są wśród was, proszę ja, również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemnią gminy, ale jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiednący wieniec chwały.

Psalm (Ps 23, 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6)

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.

Pozwala mi leżeć

na zielonych pastwiskach.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć,
orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoją chwałę.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę,
zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną.

Kij Twój i laska pasterska
są moją pociechą.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Stół dla mnie zastawiasz
na oczach mych wrogów. Namaszczasz mi głowę olejkiem,
a kielich mój pełny po brzegi.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkam w domu Pana
po najdłuższe czasy.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Aklamacja (Mt 16, 18)

Alleluja, alleluja, alleluja

Ty jesteś Piotr - Opoka,
i na tej opoce zbuduję mój Kościół,
a bramy piekielne go nie przemogą.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 16, 13-19)

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów:
„Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?”

A oni odpowiedzieli: „Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze
inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków”.

Jezus zapytał ich: „A wy za kogo Mnie uważacie?”

Odpowiedział Szymon Piotr: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”.

Na to Jezus mu rzekł: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr – Opoka, i na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Komentarz o. Jacka Salija OP do Ewangelii:

Kiedy mąż mówi żonie: „Kocham cię”, to w słowie tym może być bardzo wiele prawdy, może w tym słowie być trochę prawdy, a może być ono również całkiem puste. Podobnie kiedy ja przyłączam się do Apostoła Piotra i mówię Panu Jezusowi: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego” — to moje wyznanie wiary w Chrystusa może być pełne prawdy, może być w nim tylko trochę prawdy, a może również ta moja deklaracja o wierze być zupełnie pusta. Nie można przecież powiedzieć, żeby całkiem do końca wierzył w Pana Jezusa ktoś taki, kto nie przywiązuje wagi do czerpania ze źródeł Jego łaski — kto nie ma nawyku wsłuchiwania się w naukę Ewangelii, kto rzadko przychodzi na niedzielną Mszę Świętą i prawie nie przystępuje do sakramentów.

Podobnie nie da się powiedzieć, że ktoś głęboko wierzy w Pana Jezusa, jeżeli nie do końca słucha Jego przykazań, jeżeli inaczej niż Pan Jezus widzi zasady moralności małżeńskiej albo stosunek do nieprzyjaciół.

Piotr swoją wiarę: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego” wyznał naprawdę gorącym sercem. Okazało się jednak, że nawet wiara Piotra nie wytrzymała próby życia i w Wielki Piątek się załamała. Oby dzisiejsza Ewangelia pobudziła mnie do zdrowego niepokoju o to, czy moja wiara w Chrystusa jest we wszystkim i do końca autentyczna. „Jezu, ja wierzę w Ciebie serdecznie, ale tylko Ty jeden możesz mnie obdarzyć tą łaską, żebym wierzył w Ciebie naprawdę całym sercem”.

Słyszeliśmy w dzisiejszej Ewangelii, że Pan Jezus dał Piotrowi klucze swojego Królestwa, że powiedział mu nawet: „cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”. Pan Jezus nie wypowiadał słów pustych. Jeżeli takie słowa powiedział do Piotra, to niewątpliwie i Piotra, i potem jego następców, obdarza specjalnymi darami Ducha Świętego, ażeby każdy z nich był autentycznym i nieomylnym narzędziem Jego woli. To przecież wyrażają te słowa, że „cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie”.